

stori, menimo, najbolj prav, da se dela, kakor da bi ne slišal „tega mrmranja“. — Ob novem dobode tudi Francija „črno vojsko“, povišanje vojaštva v Nemčiji ji ne pusti miru. — V Rimu bili bi radi Oberdanku na čast rdečkarji velicih shodov, toda sedaj si je vlada vendar le vzela nekaj srca, ter je to zabranila. Nekaj preveč žgečih je dela celo v luknjo. — Senat je vzprejel trgovinsko pogodbo med Italijo in Avstrijo. — V Masavi, ob Rdečem morju, ima Italija 21.000 vojakov a to je premalo, da se opravi kaj zoper Abesinijo. Le-ta ima bojda nad 100.000 mož v orožju, torej lahko čaka, sploh pa je menjenje, da tu ne pride do vojske. — Sv. Oče bodo imeli na dan novega leta o 8¹/₂ uri tiho sv. mešo v cerkvi sv. Petra, navzočih bode pri njej 60.000 in pridejo sv. Oče še le v cerkev, ko bodo vrata na trg zaprta. — Tujcev še vedno dohaja veliko, izlasti Francija jih pošilja veliko. — Grška in Francija ste sklenili novo trgovinsko pogodbo, daje pa v njej druga drugi prednost za razno blago. Taka pogodba je za dotični državi imenitna.

Za poduk in kratek čas.

Pošteno rokodelstvo ima zlato dno.

Rokodelstvo so svoje dni bolje čislali, kakor dandanes, zato so hoteč povedati njegovo vrednost rekli: „Pošteno rokodelstvo ima zlato dno“. Kako so pa celo bogati in imenitni gospodje rokodelstvo cenili, kaže nam naslednja povest, ki se je bojda l. 1615. resnično dogodila na Nemškem. Bogat vitez je imel edino hčerko, katero je prišel snubit bogat mladenič iz sosesčine.

Izvedevši njegovo željo vpraša ga oče: „Kako pa bote mojo hčer preživili?“ „Njenemu stanu primerno“, odgovori mladenič. „To se zastopi, ali s čém?“

„Imam obilno posestev, čijih dohodki bodo izvestno zadostovali.“

„In nimate druga nič, kakor posestva?“ To vprašanje se je snubaču čudno zdelo. „Nič druga nimam, pravi, vendar mislim, da bo za naju dovolj.“

„Jaz pa ne mislim tako, odvrne oče; moja edina hči bo sicer tudi precej posestev posedovala, vendar bi utegnila oba v kakšni nesreči svoja posestva zapraviti, in od česa bi se tedaj živila. Jaz torej ne dam svoje hčere nobenemu snubaču, ki ne vé kakšne umetnosti ali kakšnega rokodelstva, s katerim zamore ob času sile sebe in svojo ženo preživiti.“

Mladenič sicer tega ni mogel zapopasti, vendar iz ljubezni do svoje neveste se je podvrgel tej pogodbi proseč leto dni časa, da se kakšnega rokodelstva nauči ter zaproseno nevesto dobi. To se mu je dovolilo. Mladenič se

je podal k slavnemu košarju, pri katerem se je v polu leta naučil tako spretno košare plesti, da je v tem svojega mojstra prekosil. Zdaj je splel za svojo nevesto košarico, kakoršne so potem kmalu vse gospodičine začele nositi, ter jih je mnogo prodal na Holandsko in Angleško. Mladi košar je s tem dosegel svoje želje ter postal zet bogatega viteza.

Črez nekoliko let pa je nastal ondi ljut boj, v katerem sta košar in njegov tast vsa posestva zgubila ter bila prognana na Holandsko. Zdaj je v resnici prišla takošna sila, da je moral košar vso svojo družino s svojim rokodelstvom preživiti in zdaj je on tudi spoznal, kako pametno je ravnal njegov tast, ki ni hotel dati svoje hčere snubaču, ki ne bi znal nobenega rokodelstva, s katerim bi zamogel v času sile sebe in svojo družino preživiti.

Koliko siromakom bi se pač tudi dandanes bolje godilo, ko bi se bili kedaj naučili košare plesti ali kakšnega koli drugega rokodelstva, s katerim bi si prislužili potreben živež, kedar jim mine ali kakšne nesreče poljske pridelke vkončajo, ali s katerim bi si zraven svojega gospodarstva v zimi ali v prostih urah kaj prislužiti zamogli? J. S—a.

Smešnica 52. Gospodinja: „Kaj, ti-li ne dopade pri nas, da hočeš drugam?“ Dekla: „Vse bi bilo dobro, ali vi ste doslej skorej vsa dela opravili, ki bi jih bila jaz rada.“ — Gospodinja: „Tembolje za-te; če sem jih jaz opravila, pa jih ni bilo treba tebi.“ — Dekla: „Vse bi bilo dobro, toda vi jih niste opravili, kakor bi jih bila jaz rada.“

Razne stvari.

(Brzobjav.) V tretjem razredu zmagali smo pri obč. volitvah na Slatini z vsemi glasovi razven enega. Jurij.

(Božja pot.) Njih ekscelencija mil. knezoškof so se v ponedeljek odpeljali v Rim ter bodo navzoči pri zlati sv. meši Njih svetosti, papeža Leona XIII.

(Obč. volitve.) Dne 9., 10. in 11. jan. 1888 so obč. volitve Celjske okolice. Mi opozorimo že dnes na-nje, naj gledajo rodoljubi na to, da jim ne vlové Celjski nemškutarji slov. udov, ki imajo pravico volitve, na svojo stran. Tem možem dati pooblastilo je greh zoper koristi in premoženje slov. prebivalcev ondašnjih vasi. Več povemo v prihodnjem listu.

(Čudno volilo.) V Rumeniji je umrl Alojzij Draš ter je vse svoje premoženje blizu 180.000 glđ. zapustil za šolo v Dobrenju pri Mariboru. Na njej učé se naj otroci služabnikov v srbskem, francoskem in nemškem jeziku. Skorej očitno je, da mož ni bil več pri zdravej pameti.